Contributed by Eddy Decreton
maandag, 14 maart 2011 - Last Updated dinsdag, 15 maart 2011

Joyce Van Op den Bosch, wenst niet langer in de anonimiteit te blijven. Zij is de autochtone Belgische werkneemster van Hema (en bekeerde moslima) waar zij via interim-bureau Randstad was terechtgekomen. Haar ontslag wordt verantwoord door de klachten van klanten over haar hoofddoek die ze weigert af te doen. Randstad wast zijn handen in onschuld: het verzoek tot “verwijderen” kwam na klachten van enkele klanten van hun klant Hema.

Zelfs professor Blanpain (een eminentie van het arbeidsrecht in België) verstopt zich op tv achter dit argument: “de” klanten kunnen aan het bedrijf dergelijke eisen stellen, de ondernemer heeft de vrijheid om een “dresscode” te eisen. De (meestal hyperradicale) patroonsorganisatie UNIZO heeft dan weer een procedure voor haar leden-ondernemers om met “diversiteit” te leren omgaan, maar ontkent natuurlijk de absolute rechten van de “ondernemer” en hun profeet “DE klant” niet.

Voor Joyce gaat het duidelijk om discriminatie en ze zal dan ook klacht indienen bij het Centrum voor Gelijkheid van Kansen. En bovendien liegt HEMA:ze solliciteerde en werkte al van de eerste dag met de hoofddoek. Aanvankelijk was daar niets mis mee, tot er enkele klachten kwamen; o.a. “ga terug naar je land” (nogal moeilijk voor een autochtone Belgische, of is er al een commissie van on-Belgische (on-Vlaamse) activiteiten ingesteld?

Dat sommigen die richting wel zien zitten zien we met de tweede rel van Vlaams Belang en vooral NVA in het parlement, waar zij op een s.pa-medewerkster met hoofddoek in een parlementaire werkgroep regaeerden met een voorstel tot verbod op het drgane van een hoofddoek in het parlement. De sp.a krijgt hier trouwens een koekje van eigen deeg: in Antwerpen wass het diezelfde partij die met een hoofddoekenverbod voor ambtenaren kwam aandragen en die het hoofddoekenverbod in het onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap mee ondersteunt.

Een veralgemening van deze hetze kunnen we als racistisch omschrijven, het “moderne” racisme is al lang niet meer biologisch maar “cultureel” gefixeerd. In dit landje zonder regering denken sommigen waarschijnlijk al aan de volgende stap: de politieke legitimatie van discriminatie en islamofobie, zoals in Nederland.

De reacties van uit de vrouwenbeweging in Vlaanderen zijn positief: abortus of niet, hoofddoek of niet, geloof of niet: het feminisme stelt dat het de vrouw is die beslist.

Als nu de arbeidersbeweging even fel zou reageren op dergelijke allesbehalve individuele gevallen zouden we een belangrijke stap vooruit kunnen zetten.

Eddy Decreton is lid van de Internationale Socialisten